

[Bjørn Westh]

med denne lovgivning. Men vi er generelt positive.

Dorte Bennedsen (S):

I dag er det lige præcis et år siden, at regeringen forelagde sin marginaljordsreddegørelse, en redegørelse, hvor regeringen erkendte, at den marginalisering af dele af den danske landbrugsjord, som kommer til os udefra, skaber en række alvorlige problemer for både de landmænd og de egne, som rammes af marginaliseringen, men hvor regeringen samtidig understregede, at grebet fornuftigt an ville udviklingen også give store muligheder for at imødekomme en række miljømæssige og rekreative behov.

Den 3. juni 1987 udtalte et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF og De Radikale, at regeringens redegørelse samt Skov- og Naturstyrelsens notat fra februar var et godt udgangspunkt for det videre arbejde. Flertallet ønskede dog at korrigerer oplægget med følgende – og så redegjorde vi for de ændringer, vi syntes der skulle i det.

På trods af at det altså er et år siden, at regeringen spillede ud og det i det meste af et års tid har ligget klart, i hvilken retning det lovgivningsmæssige arbejde skulle gå, trækker regeringen arbejdet med lovforslagene i langdrag. Den bryder de interne frister, der er for at fremsætte lovforslag her i Folketinget, og fremsætter forslagene så sent, at Folketinget får 8 – i forvejen forjagede og travle – uger til at behandle denne lovpakke, som skal være med til at sikre eksistensgrundlaget for de mange landmænd, hvis jord marginaliseres, og sikre, at en række naturværdier bevares eller genoprettes.

Det er en urimelig behandling af Folketinget, og det kan så endda være, hvad det være vil, men det er uanstændigt over for de landmandsfamilier, hvis eksistens det i sidste ende drejer sig om.

At forslagene på en række punkter går imod, hvad et folketingsflertal har givet udtryk for, er jo desværre ikke nogen nyhed, men det skal dog nævnes i dag som endnu et eksempel på, hvorledes regeringen forholder sig til folkestyret.

Tiden tillader ikke at gå i mange detaljer og i dybden om enkeltheder i de to lovforslag, men jeg vil godt trække nogle enkelte elementer frem – nogle til ros og andre til ris.

I naturfredningsloven er formålsparagraffen foreslået udvidet med en bestemmelse om naturgenopretning. Det kan vi varmt støtte, også fordi det i høj grad er i samklang med intentionerne i lovforslag nr. L 214. Men hvad angår ændringerne til § 43 og 43 a, synes vi nok, det er en god idé at harmonisere de pågældende arealstørrelser, men når det drejer sig om den konkrete fastsættelse af arealstørrelserne, har vi et af de mange eksempler på, at regeringen blæser på Folketinget. Allerede i 1983 forsøgte De Radikale at få fastsat fredningen til henholdsvis 2.500 m² for heder og strandenge og 150 m² for søer, og i juni 1987 udtalte det grønne flertal, at det er disse størrelsesordener, man ønsker. Ikke desto mindre kommer regeringen nu og foreslår, at det skal være 4.000 m² og 250 m². Det er vi selvsagt ikke enige i, netop fordi alle undersøgelser viser, at netop småarealer og småsøer er af uvurderlig betydning for flora og fauna og det just er denne type biotoper, der i titusindtal er forsvundet i de sidste år.

Beskyttelsesbræmmer langs søer og vandløb har været et af de store diskussionspunkter i det sidste års tid, og det forslag, som nu ligger fra regeringens side, er klart det ringeste af de hidtidige forslag, vi har set, også klart ringere end regeringens eget udspil fra foråret 1987.

Flertallet har i forbindelse med marginaljordsreddegørelsen givet udtryk for sin holdning, og den står Socialdemokratiet ved. Jeg skal blot tilføje, at det for os er vigtigt, at der i de overordnede retningslinjer, vi skal vedtage, holdes fast ved, at der kan være tale om obligatoriske ordninger, men at de konkrete afgørelser nok skal lægges ud til de regionale myndigheder.

Vi udelukker ikke, at der skal være tale om en vis fleksibilitet, når bræmmebredden konkret skal fastsættes, men det må være helt afgørende vigtigt, at bræmmerne friholdes for sprøjtning, for gødskning og for jordbehandling. Indtægtsabet ved udlægning af bræmmerne har også været drøftet, og indimellem har debatten fået store dimensioner. Man har somme tider haft en fornemmelse af, at nu nedlagde vi simpelt hen dansk landbrug.

Skov- og Naturstyrelsen har i et af sine projekter beregnet, at gennemsnitslandmanden vil miste et sted mellem 150 kr. og 500 kr. om året. Vi har tidligere udtalt, at hvor der er tale om, at en landmand har forholdsmæssigt store vand-